

bec důvodu zůstatí v bytě, že tím porušuje žalobcovo právo. Žalobce sám uvádí, že nájemnice přijala žalovaného do bytu. Jen jí může žalobce vytýkati, že porušila převzaté povinnosti, a jen na ní se může domáhati odpomoci.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po stránce právní posoudil odvolací soud věc zcela správně a stačí odkázati na důvody napadaného rozsudku, které se nepodařilo dovolateli vyvrátiti. K vývodům dovolatelovým se připomíná toto: Dovolatel jako vlastník domu jest pronajímatelem bytu, který má v domě tom najatý nájemnice Mina T-ová, a když v bytě této nájemnice obývá žalovaný jako její zeť, nemá žalobce žádného práva žalovaného z bytu toho vyklizovati, neboť nejde tu o žádný zásah do vlastnického práva žalobcova, an smlouvou nájemní s nájemnicí uzavřenou byl sporný byt přenechán v užívání nájemnici a proto vlastník domu touto nájemní smlouvou postoupil užívání své věci nájemnici a jen tato jest mu práva podle zákonných předpisů o smlouvě nájemní a podle uzavřené s ní smlouvy nájemní ze způsobu, jakým uvedeného bytu jest užíváno, kdežto žalovaný odvozuje své bydlení v bytě tom jen z práva příslušejícího nájemnici bytu a s pronajímatelem není v žádném poměru a do jeho práva vlastnického nezasahuje. I kdyby tedy žalobce dokázal, že Mina T-ová není oprávněna žalovanému svému zeti dovoliti, by v jejím bytě bydlel, mohl by žalobce z toho dovozovati důsledky jen proti této nájemnici, ne však proti žalovanému. Rozhodná jest tu jediné smlouva nájemní s nájemnicí uzavřená a žaloba o v y k l i z e n í proti žalovanému podaná jest již podle přednesu žalobního bezdůvodná, poněvadž žalovanému schází pasivní oprávnění k tomuto sporu. Pro tento spor také není rozhodným ustanovení § 6 zákona o ochraně nájemníků, o které tu v tomto sporu vůbec nejde.

Čís. 12410.

Odhad za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty.

Rekurs proti výběru znalců soudem a proti ustanovení určitých znalců jest nepřipustný.

(Rozh. ze dne 2. března 1933, R II 36/33.)

Do usnesení p r v ě h o s o u d u, jímž byli stanoveni znalci k odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty, podal rekurs navrhuující výběrčí úřad. R e k u r s n í s o u d rekurs odmítl jako nepřipustný. D ů v o d y: Pro vyžádané soudní jednání platí předpisy odhadního řádu podle nař. čís. 175/1897, podpůrně ustanovení § 355 a násl. c. ř. s. Dožádaný soud, vyžádáv si ještě napřed, zbytečně, vyjádření stran o znalcích, které zamýšlí ustanoviti pro odhad, vyčkal návrh stran a napadeným usnesením znalce pro odhad ustanovil. Proti tomuto usne-

sení podal navrhující úřad »rozklad« nebo »stížnost«, v níž se vyslovuje proti určitým znalcům, jež odmítá. Ať již opravný prostředek navrhovatelův brojí proti usnesení ze dne 5. prosince 1932 proto, že nebylo jím vyhověno dřívějším jeho návrhům, které bylo by lze považovati za odmítnutí některých znalců soudem předběžně oznámených, anebo proto, že určití znalci byli ustanoveni, které odmítá, jest vždy nepřipustným. Strany v této příčině mají jen právo ustanoveného znalce odmítnouti, o čemž rozhoduje vždy jen soud první stolice. Proti jeho rozhodnutí, nepřiznivému, není samostatného opravného prostředku (§ 366 první odstavec c. ř. s.) a o jeho vyřízení platí předpis § 523 c. ř. s.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení rekursního soudu.

D ů v o d y:

Pokud podání navrhovatelovo ze dne 9./10. prosince 1932, označené jako rekurs obsahuje odmítnutí znalců z důvodu zaujatosti podle civilního řádu soudního, není v podstatě rekusem a bylo vyřízeno již prvním soudem usnesením ze dne 10. prosince 1932. Správně pak odmítl rekursní soud ono podání pokud je rekusem, jako nepřipustné byť i nedopadalo ustanovení prvního odstavce § 366 c. ř. s., k němuž poukázal rekursní soud. V odhadním řízení za účelem vyměření dávky z přírůstků hodnoty neplatí pro způsob řízení, jež má vésti ke konečnému soudnímu opatření, předpisy o nesporném řízení, nýbrž předpisy formálního práva exekučního a sporného, a to i co do opravných prostředků (viz rozhodnutí čis. 11030 sb. n. s.). Pokud navrhovatel se vyslovil proti výběru znalců soudem a ustanovení určitých znalců, byl rekurs jeho nepřipustný již podle čtvrtého odstavce § 277 c. ř. s. Jde tu o rekurs proti usnesení, které se svým obsahem a svou povahou rovná usnesení průvodnímu, totiž usnesení, kterým důkaz byl nařízen, ve smyslu prvního odstavce § 277 c. ř. s., proti němuž podle čtvrtého odstavce § 277 a § 291 c. ř. s. není samostatného opravného prostředku (viz Klein Vorlesungen str. 159/161, Neumann Commentar zur Z. P. O. u § 277 odst. V a u § 351 c. ř. s., zde výslovně »proti výběru znalců provedenému soudcem nebo proti usnesení, kterým na místo ustanoveného znalce jiný znalec jest jmenován jakožto proti integrující (neodlučné) součásti průvodního usnesení, není připustný samostatný opravný prostředek).

Čís. 12411.

Pro živnostenský pracovní poměr lze platně ujednat i vyloučení výpovědní lhůty. Úmluva taková může se státi i mlčky jedním, jež v úvaze všech okolností nedává rozumné příčiny k pochybnostem. Znalý-li obě strany, ujednávajíce pracovní poměr ve stavební živnosti, zvyklost, že se považuje výpověď za vzájemně vyloučenou, zařídily-li se podle ní a nejednaly-li ani o výpovědní lhůtě, daly na jevo shodnou vůli, že pracovní poměr může býti zrušen bez výpovědi.

(Rozh. ze dne 2. března 1933, Rv II 527/31.)